

NOVINE

Pobožen, držbeni, pismeni list za vogrske slovence.
PRIHÁJA VSAKO NEDELO.

Cena Novin je na leto:

Doma	3 K.
v Ameriko	6 K.
za naročnike Marijinoga lista, če se jih več na eden naslov pošila, doma	2 K.
v Ameriko vsakomu na njegov naslov	5 K.
Cena ednoga falata je doma za naročnike Marijinoga lista 4 filere, za nenaročnike 6 filerov.	

Dobjo se

Novine, Marijin list i Kalendar Srca Jezušovoga pri

KLEKL JOŽEVI,
vpok. pleb. v Čerenovech.

Cseröld, Zalamegye. Naročnina i dopisi se tudi k tomu moro pošilati.

Cena Novin z Marijinim listom i Kalendarom Šreka
Jezušovoga vkljup je na leto:

doma, če za več naročnikov na eden naslov se pošilajo	4 K.
če samo za ednoga	5 K.
v Ameriko vsakomu naročniku na njegov lasten naslov	8 K.

„Dobro je vsa včino.“

— Mark. VII. —

Lüdjé so vsikdár i všeširom ednáke pámeti. Vsaki si tak premísláva od sebe, ka je on najčedneši, pa miluje drúgoga, vnogokrát za volo njegove slabe pámeti. Ešče z lübim Zveličitelom samim so tak delali. Sodili so njegova dela, kárali so njegove guče, fančost so iskali v njih kda je pa kaj takšega delao, ka se njim je dopadnolo, te so na ves glás kričali, ka je „dobro včino vsa.“

Pa z Bogom samim ne delajo tak? Ne je puno norcov na sveti, šteri vsikdár rovajo vu veri, vu zapovedaj, ka zakaj je tak, zakaj ne ínači, pa ka Bog to i ono od njih nemre želeti.

Či ide dež, zakaj je dež, či lepo vremen, zakaj je vroče, či je mir, zakaj ne boja, či je boj, zakaj ne mira! Vnogi človek telko nespametnoga zguči proti rédi stvorjenoga sveta, ka bi se skoro bojati meli, ka njemi Bog na eden dén prekdá ravnanje za skušnje volo. Te bi mí lepo obhodil!

Dober krščenik pa more znati, ka kda je Bog svet stvoro, je tomi sveti vözmero potí, odločo je njegov tečaj, daò je svojo právdo natúri, po štero se ravna i daò je človeki slobodno volo i pamet, naj si naturne moči podvrže ino je z slobodnov volov na svoje naprejidenje obrné. Sebi je pa obdržao najvišše gospodárstvo i oblást nad zevsim tem, po štero obásti má moč kdaštéč notríségnoti vu tečaj svetá, inan zravnati prijátelske i neprijátelske moči nature ino poprávlati pa na dobro napelati ona, štera človek z svojov slobodnov volov pokvári, ali na húdo obrné. „Tvoja je oblást ino zmožnost, tebi so podrvžena vsa“, práví Sv. pismo.

Z tov oblástjov drži gori i ravua Bog té svet, se skrbí za stvorjenja,

posebno za človeka, šteroga je záto stvoro, ka bi ga vu večnosti bláženoga včino. Za večno bláženstvo je pa vse edno, jeli se što vu svili narodo, ali vu siromaštvu, je li što vu zlátoj posteli merjé, ali vu strelnom járki. Edno je potrebno: naj dúša vrédi bo.

Istina je, nikak ne tajim, ka je to grozno delo, kelko mládoga živlenja zdaj more prejti, pa je ne jezerokrát bole grozno, kda rávno telko, ali ešče več dúš spádne vu smrten greh ino pride vu vekivečen pekeo? Ka bi si ráj zvolo, či bi te Bog pitao: Vu strelnom járki častno smrt prijeti za svojo domovino ino priprávleni na smrt dnes iti v nebesa, ali pa vu smrten greh spadnoti, šče živeti na zemli šestdesét let ino te iti vu vekivečni ogenj? Jeli ka bi si to prvo zébrao, kakštéč bi ti žao bilo za ete lepi svet! Pa glej Bog vidi srca ino moždžani človeka, vidi njegov žitek ino celo prihodnost pa či vu človečo húdobijo, štera je začnola té grozen boj, na to obrné, ka k sebi pozové one, za štere je — ka bom po človečem gučao — stráh, ka bi se sledkar odvrnoli od njega, jeli dela krivico? Pa či kaštiga tiste, kí so spuñili pehár svoje húdobije, jeli ga što more krivice sodití?

„Dobro je včino vsa“ ne samo te, kda je na zemli hodo. Dobro dela vsa tudi dnes pa od vekomaj do vekomaj. Samo, ka mi ne razmimo ujegova dela pa nas bolí, zakaj On trpí húdobijo, štera nám škodi, pa si ne zmúslimo, ka je Bog dostakrát trpo tudi naša húdobna činenja, štera so drúgim škodila.

Nihájmo vse na Bogá. Podajmo se njegovoj svetoj voli. Prosímo ga, naj odvrné od nás i od náših nesreče, či nas pa On zdaj ne bi včasi poslúhno, se záto vüpajmo vu njem, on zná náibole, kak nam obrné na hasek naša

trpljenja pa kda nas pláča za to, ka se tudi vu teški časaj stanovito vúpamo vu njem.

Bojna.

Lublin je naš. Pred pár meseci so naši šeregi mogli tü odnet pobegnati, kda je rusa ešče dosta bilo, zdaj pa, ka na milijone má zgübe i je oslabo, je pregnáni iz stárodavnoga prebivališča polskih kralov. — Stanjé ruske vojske je slabo, slavno pa naše. Waršavo že niti neščijo braniti, nego sprázniti jo namenijo. Vseučelišče z Petrograda, glavnoga mesta Rusije so že tudi prenesli v srdino države, ár je ne nemogrče, da ešče Petrograd pride počasi nemcom v roke. Iskali so si to nesrečo, dobili so jo. Božje poti so pravične. Naj njim služi to ponižanje samo na povrnenje, na pravično življenje, nam pa zmága naj to spravi. Na drúgih bojiščah ne ga velikih sprememb. Najnovejša poročila so sledáča:

Taljánsko bojišče. Na Primorskem prí Gorici je bol tiho postanolo. Bojov ne ga, samo strašno strelbo dela Talijan i zaprávila milijone vrednosti strliva brez uspeha. — Na Koroškom na Malom-Poli so talijani do naših postojank pršli i je do časa zasedli, ali sledkar so ž njih vözbili. — Od Nelborglet — a na jug so se naši malo nazájpoteagnoli za volo taljanske premoći.

Zgübe taljanov. Naše vojaško veljništvo poroča da so talijani 100 jezér lüd h zgübili samo v zadnjih bojaj i naše čete li ešče nepremagliv tam stojijo, kak so pred dvema mesecoma stale. Cela zgüba taljanov do 200 jezér séga i dobili so nikaj nej.

Naši napadi na Taljansko. Naše križarice i torpedovke so z uspehom

napadale znova taljansko železniško linijo od *Ancone* do *Pesaro-ja*, edno skladišče so vužgale i vnogo železniški kol vničile. — Naši zrakoplovci so pa v Anconi kolodvor, en top, kasarne i druge vojaške zidine bombardírale edno oljeniče (hramba za olje) vužgale, šteroga plamen se je 30 mil daleč vido.

Na Rusko-Polskem so nemci zvezeli *Goworowo* i *Pierunow* mesta vlovili 3500 rusov i zaplenili sedem strojnih pušk. — Od *Suwalki-ja* na severozahod so pa obsedli en del ruskih postojank, 2910 rusov vlovili i 2 strojnivi puški zaplenili. — Naše čete so pod vodstvom Jožef Ferdinand nadvojvode zvezle *Lublin* i prestopile vodo *Bystro*. — Nemci so posvojili *Cholm* mesto. — *Ivangorod* i *Waršava* sta od treh krajev obkoljeniva. — Nemci pri trdnjavi *Lomzi* napredujejo; 1890 rusov so tudi zgrabili i zaplenili 3 strojne puške; pod Lublinom so pa 4930 rusov vlovili i 5 topov, 8 strojnih pušk zaplemili. — *Woyrsch* vojvode šeregi so prestopile reko Vislo i zmagovito ido proti shodi. 1607 rusov je tudi vlovlenih.

V Galiciji više Lemberga pri *Kamionka-Strumilowa-i*, so naše čete vlovile ednoga podpolkovnika, 7 častnikov i 500 moštva. — Pri *Sokal-i* kre reke Bug so se naši malo nazajpotegnoli, ár je ruska premoč vdrla na nje. Šli so pa samo ništerni stometrov nazaj. — Od reke Dnjester so té čas od nikših vekšjih bojov glasi nej prišli.

Na türskom bojišči so türki v *Kaukazi* ruse premagali, pri *Dardanelah* so pa slabejši napadi bili samo.

V Bukovini na besarabijskoj meji so vogrski črnovojniki i horvacki domobranci nepričakovano napadli močno zazidane ruske postojanke iž njih po močnoj ročnoj borbi sovražnika pregnali, šteri je 170 mrtycov tudi povrgo. — Romanci poročajo, ka rusi na romanskoi meji močno špionérajo. Časniki se oblečejo v prosto obleko i tak krajino prehodijo zvüntoga pa z zrakoplovov tudi pogosci oglejüjejo naše postojanke. — Rusi tajijo, ka bi se oni kre Dnjester vode steli prekdati našim četam i ka bi je té dolpostrelale, zato ka so nej po pravičnoj poti hodili. To zmišlavanje, je praj znaménje naše slobosti. (Ve vidimo, kak smo slabí!)

Na francozkom bojišči so nemci odbili francozke napade i večinoma nazajdobili njim odvzete strelne jarke. — V *Flandriji* na *Turness* prekopi so nemci podvrtali edno kumpo, na štero

je teški angleški top bio vtrdjen. — Pri *Ipern-i* so tudi napredovali nemci proti angležom, nekaj striliva zaplenili i ništernoga angleža vlovili. — V *Vogezkih gorah* so francozi ništerni strelni jarák vzeli nemcom. — Iz zrakoplovov pa mečejo bombe francozi na nemška mesta, nemci pa na francozka. Kvar se popolnoma toti zdaj ne da določiti, ali mali je vendar ne.

Cena mele i silja v železnoj i zalavskoj županiji.

Psenična mela: fina 77 k. 50 fil; za kuhanje 59 k. 50 fil., za krüh 41 k. 47 fil., po 100 kilah. — Otrobi i zamečka 18 kor. po metri.

Ržena mela 42 k. 24 fil., otrobi i zamečka 18 k. po metri.

Pšenica do aug. 10-ga 38 k. 50 fil., do 21-ga 37 k. 50 fil., zatem pa 36 k. 50 fil.

Žito 30 k.

Ječmen 29 k.

Oves 28 k. po 100 kilah.

V vso to više imenovanu ceno je vožnja do postaje kladišča zračuna, ne pa vreče. V menšoj trgovini se ništerni filer sme dragše tržiti.

Dom i svet.

Določena cena graha, graščeka i léče. Vlada naša je določila zreloga graha ceno v 40 kor, grahščeka i léče pa v 50 kor. V to ceno je zračunana tudi vožnja do postaje kladišča, ne pa vreče. Od te cene dragše je ne slobodno tržiti, niti kūpūvati. Prestopáči vladnoga odloka bodo kazni podvrženi, šteri sega do dvámesečnoga zapora i 600 koron plače.

Kak so se židovje rešili vojaške službe? Vojaško poveljništvo iz Beča poroča, da so židovski hrabinarje i občinski poglavárje za dobro plačo več jezér židovskih dečkov v Galiciji rešili vojaške službe tak, ka so njim dali svedočanstva, da so prestali rabbinarski izpit (eksamen) i so právi rabbinarje. Zato jih hvdi teljko prosto po Vogrskom!

Celo svojo vrednost je za dom darüvao. Kovács Gyula, vpokojeni podžupan županije Hajdu, je celo svojo vrednost, štero cena je 300 jezer koron, zročo na znova zidanje mesta Zboro, šteri so rusi podrli iživo pa bo samo iz svoje penzije. — To je pravo domoljubje, šteri se v dobrih delah kaže.

Prijeti vojaški prevažáči. V Pešti so prijeli Neumann és Társa tvrdke

posestnika, ár sta vojski za 597 jezér koron samo 22 jezér postel spravila mogla bi pa 53 jezero za to šumo. Postele so tudi slabe bile. Vrednost firme je sodnija zaségnola.

Alkohol prepovedan na bojišči. Minister je pooblasto okrajne glavare, ka odajo alkoholne pijače v krajini bojišč samo v tistoj meri smejo dovoliti, kak vojaško povdlništvo predpiše. Sme se tudi celo prepovedati.

Srbija. Pod voditelstvom Aleksandra prestolonaslednika je v Niši kronske svet (tanáč) držani, šteroga so se vdeležili Putnik vojvoda, Mišić, Janković, Stephanović, Bojanović i Pavlović generali. Po sveti je Pašiš, ministerski predsednik obiskao predsednika skupštine i njemi naznano, da se po kralovom velenji meseca toga skupština pali vküpazové. — Trubeckoj knez, ruski poslanik je v Niš prišo po carovom velenji, da bi srbskoj vladi odločilno naznano, naj v Macedoniji tisto krajino Bulgariji prekpüsti, šteri ne spada pod pogájanje. — Srbi so pozdrave poslali ob obletnici svojim zaveznikom.

Vernost naših russinov i romanov. Naši katoličanski romani i russini so po svojoj cerkvenoj oblasti apoštolskimi krali vklonili brzjav svoje vernosti i podanosti, v šterom njemi žeje, naj se včaka dnéov mira i kak zmožen vladar naj dugo ravna v blaženstvi svoje veliko držanje.

Haiti otok. Na otoki Haiti v Port an Prince-i je prebivalstvo domače Guilleausne predsednike iz palače francozkoga poslanika odtiralo, vmorilo i njegove razsekane telovne dele slavnostno nosilo po vulicah mestnih. Smilene ženske so telo zakopale. Amerikanska ladja Washington je priplavala v pristanišče otoka, da bi amerikanke i tujince obranila.

Moratorij je odvèzan. Vlada naša je moratorij odpravila i zato se moro vsi dugovje plačuvati, šterih termin od augusta 1-ga preteče. — Dugovje, šteri bi se do jul. 31-ga mogli dolplačati, se bodo v rátah plačivali. Mála rata spadne že na mesec august, vekše pa na jesenske mesece.

Razglás Viljem casara. Viljem, nemški casar je ob obletnici razglás poslao svojim nárom, v šterom se Bogi zahvali za dobleno zmágo i lüdstvo pobudjáva na stanovitnost v trpljenji, dokeč pravi mir ne pride.

Sočutje našega držanja do Amerike. Pri Chicagi se je *Eastland* ladja razbila i više jezero potnikov se potopilo. Austrijsko-vogrška vlada je ob tej nesreči po *Burian* ministri odkritosrčno

sočutje izrázila *Penfieldi*, poslaniki amerikanskimi v Beči i ga oprosila, naj to svojoj vládi na znáne dá.

Opomin rimpape. Sveti oča so ostro opomenoli vladare ob obletnici boja, naj si premislij, ka do strašen račun davali Bogi ne samo za sébe, nego za to vnogo nedužno prelejano krv i vse nevole, štere je boj pri ne-seo. Oprosijo je pa, naj se pomirijo, naj ne ido na to, ka bi eden ovoga popolnoma vničili, ár narod krivice ne pozábi, nego de sovraštvo teklo v njem od roda do roda, dokeč se ne spunta proti zmágavci.

Porušena mesta i občine se nazaj moro povati poleg ministerske odredbe i k tomu potrebne reči: (les, cigel itd) je dužen vsaki prekdati, če, od svoje potrebe više má. pa ešče pomagati, kak okrajni glavár zravna.

Rusi i taljani smejo domo. Naša vlada domo pusti na Rusko vse ženske i od 17 let menje, od 45 pa više stare moške če neso častniki, zvüntoga zdravnik i dühovník i vse ki so za vojaško službo nikak ne sposobni, kelkošteč so stari. — Na Taljansko pa vse ženske pa od 18 let mlajše od 50 pa starejše moske. — V boji vlcveni so nej v tom računi. — Ki pa nešče domo iti, slobodno tū ostane, samo podpisek more od toga dati oblasti.

Pod orožje moro stopiti aug. 16-ga vsi, ki so leta 1876, 1877 i od 1. 1878. jan 1. do 1. 1890. dec. 31-ga pa v letah 1892, 1893 1894. rojeni, če so za vojáško službo pripravní bili spoznani.

Japonsko. Japonska vlada je odstopila, ár so *Oura* ministra za notranje zadeve potvorili, ka je pri volitvah mite davao.

Romania. Velike povodni so tū, štere so poti raztrgale i železniški prévaz zadržale.

Kak so naši slovenski črnovojniki prišli na srbsko bojišče.

Septembra 16-ga

pá na pot! Prle si kúpimo vsakši nekaj krúha. Kakši je pa te krüh? Toploga ešče lübi gut, mrzloga pa nej, ka se te že brani. Idemo dale za našimi treini, radi bi mi hitro ta prišli, da se nam pa ne da. 10 Km-rov pridemo, tū nas stavijo i celo noč, šteri na cesti, šteri na bregi stráži, i tak na drugi den, da nas že močno sunce segreva, idemo dale brezi zajtrka.

Septembra 17-ga.

Idemo dale po peškoj poti, štera je dosta dugša, gde smo preglejuvali

brege ino dole, či ne bi kje neprijatel bio. Odvečara pridemo v edno malo ves, gde je dosta sliv. Tū so nam kúpili častniki sliv kelko nam trbelo. Z temi slivami idemo dale po velki bregaj, po zeleni, pa po laporni, i tak pridemo večer ob 10 vori vu dol *Militše*.

Septembra 18-ga.

V *Militše*, *Militše* v te velke kasarne! V tom dolí je malo mesto ravne zemlé, štero jas za velike kasarne zovem!

Ne bom pisao več dnevov. Dugši čas bom vküp vezao. Zato ka nas na dugši čas zadržalo to mesto; tū smo mi tak dabi vretino meli v trplenji, v nevolaj i vžalosti. Tüodnet je nam nekelkokrat trbelo pohodití pot proti Srbrinici, štero pot mi lejko za trplenja pot imenujemo. — Kak pa ne bi! Na vedrini spimo vsigdar, to ešče vse nikaj. Edno samo popišem; z veči takših dogodkov sam jo vovzeo. Ednok smo potuvali proti Srebrinici. Dež nas je prao po celoj poti, jaj... pogučavali smo si mi za tople hiže, tüdi za naše poste. Da je pa vse nači; blúzi varsa pod bregom je bilo za pol plüga ravnice, gde je kukarca rasla, v to kukorco smo se zkvarterali, kukarco smo jeli, na kukarišči ležali, dešč pa tekeo na nas i pod nas. Kda se presveti, v kukarci nikoga nega, vse je tihó.

Na drugi den čakamo zajtrek, pa komaj obed dobimo, i tak idemo nazaj po goraj i vozovi nas pá pere dež, gde celo noč kürimo, ar bi ovači vensoli, zajtra znova idemo v eden visiki breg i tam čakamo zajtrik, a zaman. Sreča naša da je tū kesen čas, ka lekaj do zime trijivo slive pa kukorica. Blaženi kraj je naš dom, da ešče on li ne zna, či nam tak dobro ide. Tak nadele pridemo kesno večer pa nazaj v kasarne, kde je hiža naša trata zelen, njena streha pa nebeska rosa; trüdnim romarom sveti nebeski posvet.

Na toj poti se je razlejao glas veselja,

da Oktobra 6-ga mo že doma.

Ali vkano nas je vüp, gda za par dnevov moremo oblečti z strážov okoli *Militše* brege, gde 2 tjedna noč i den pa na vedrini, poslušamo i gledamo kak grmijo i se bliskajo srbski pa naši štuki v Bosniji pri *Hampeski* i *Vlase-nici*. Blúzi nas so se srbi močno notri spravili v eden breg, po imeni „*Pomolj*“, gde so sploj strelne jarke delali. Breg je bio visiki i strmen, da vanjega lazíti trbe. Mi smo vtakšem mesti bili, ka okoli nas sam srb bio v 7, ali 8 Km-rov dalečini. Pod bregom so naši

kalaneri gori postavili 2 štuka, šterim smo mi za pomoč bili. Postavili so je pa v takšem mestu, da človek z toga mesta je nauč nej mogeo viditi brega. Kak so pa strelali? Izvrstno, lejko pišem. Naši mali šeregi so oblazili breg, — velika moč bi nas vničila, či ne bi meli štukov — puške so začele pokati, štuki grmeti i nej je trpelo 1 voro, pa je prazen bio *Pomolj* od sovražnika.

Prva naša krugla je razbila srbski štük, i drugi so tüdi nej bili zobstonski. Srbov je spadnolo 340, naših pa 17. Mašerali smo zatem na breg celo noč po nevarni potaj v deži kda se pa zorilo, smo prišli na mesto, gde smo 8 dni stražili, i s patrolami preglejuvali na vse kraje; po 8-om dnévi pridemo nazaj v *Militše*.

Zdaj pride glas, ka je Bosnia čista od srbov. Mi se pa tū začnemo zdaj mužtrati, službe spunjavati, v zemlo kasarne delati. — Komaj si kasarne zgotovimo na zimo, pride mesec November, i naši znova ido v Srbijo; naš celi bataljon se razdeli, druga i tretja stotnija ide v Srbijo, naša prva se pa vzeme na tri dele: v *Srebrinico*, v *Bra-tonac* i v *Drinačan*; tū smo pazili ovim strošek i strlico 7 tjednov, ravno do novoga leta. Kakše službe i kakše delo, kakše življenje smo meli tū, nakraci popišem.

V *Drinačau* sam prišeo jas i moji pajdašje. Tū smo več nej hodili na brege, liki postavljeni smo magazinam gde je bio strošek, strlico, pa kasarnam i k mostam na Drini, k pošti, k vlovlenim srbom štere smo v Zvornik gonili i stražo prinjih spunjavali. Tū nam je jako dobro bilo; lehko smo Bogi služili; jesti smo meli; slanine smo kúpivali kilo za 4 korone, rum frtao litra 1 K 20 filerov, vino liter 1 K 60 filerov. Istina ka službo smo meli včasi 15 dni neprtrgnjeno zaprva, ali to nam je vse zdaj nej škodilo, strošek je bio dober i zadosten, vsigdar smo pod strehov bili pa v kasarnaj spali, ali v teh časaj si človek dosta lehko premislavao, dosta vido, dosta slišo i to vse nam je vekšo žalost delalo.

Pišem za Novembra i Decembra v spomin! I ka mi pride na pamet za prvi den? Vsisveci! Da na našega polkovnika grobi, že tüdi sveče gorijo, smili se njemi gosp. Bog! — Na dale premislavlem i mi pride na pamet, ka eden den je v leti, šteroga sveta Maticerkev posebno sveti, i se pomoli za svoje pokojne. Toga hipa se napuni z lüstvom cintor, živoči ido gledat pokojne, na grobe vence prestirat i sveče

vižigat, i na pepeo obrnjeni se gori obüdijo v düšaj živočim na veliko žalost v spomin.

Da tak promišlavlem, spüsti se mi skuza, da čütim zgübo veselja živočih. Jes te mesece i to leto s podobim v premišlavjanji dnevi vsej svecov i te svet k velkimi pokopališči. Dobro nam spadne zdaj joč, dobro se nam tožiti eden ovomi. Blaženi je takši človek, ki nikoga nema na cintori. Te merno posluša glas jokajoči. Što je pa že zgübo na tom cintori lüblenoga, obsede ga misel preminolosti, štero je občinska vek i večnost. — Ne se nam je slobodno nigdar na sveti v veselje tak globoko zatopiti, ka bi se spozabili z preminlivosti; ta znanost, ka je končni človeči žitek, je velko svedočanstvo vu sebi jedino zadostno, naj čedno živemo na sveti. Tü so pred nami zdaj oni, ki so za lübleno domovino krv prelejali. Dajmo pa hvalo Bogi mi, ki ešče zdravi živemo. Pobüdi se naj v našoj düši odpre se naj hvala, nej samo zdaj, liki v leti v sakši den, v dnevi vsakšo vörö, vu vörí vsakšo minoto naj Bogi hvala bo, ka smo živi ostali.

(Dale.)

Glási.

Od naših vojákov. Mrtev je Balažic Jožef z Adrijanec, četovodja v 48-om pešpolki, ledičen vrli sin svojih staršov, za šterim cela stotnija 11-a žaluje. Mrtev je tudi Horvat Matjaš četovodja v 20. domobranskem pešpolki z Trnja, ki je bio brat v Celji pri lazaristah. Pobožnoga redovnika britko željuejo vsi njegovi redovni sobratje. Spadno je aprila meseca. Obema bodi smileno Srce Jezušovo!

Mrter je profesor Dr. Franc Feuš v Maribori, ki je vnogo düš naših vogrskev slovencov spravo na pravo pot. Pokojni je rojen v sosednom Ljutomeri (Lotmerk) i je bio profesor bogoslovja v semenšči mariborskimi kak takši že en čas za volo bolezni v pokoji. Pokopali so pokojnoga sami knezoškof lavantinski. — N. Vm. p. — Molimo dosta za pokojnoga, komi smo dosta dužni.

Slovo. Vidonja Bela z D. Slaveč, ki služi v Veszprém-i, se za slovo svojim drágim domácim v pobožne molitve preporača. — Horvat Ivan z Sr. Bistrice, Režonja Štefan z Črensovec i Kúzma Ferenc z Melinec, šte-

rim, kak pišejo, je tudi prišeo tužen čas, ka moro odhájati na bojišče, se poslovijo. srčno-milo od svojih dühovnih pastérov pa je lepo oprosijo, naj molijo Boga za njé. (Vüpajte se, bo. — Vrednik).

Amerikanci dajte glás! Dobo sem julija 16-ga 16 K. po Knauth banki, jul. 27-ga pa 12 K 60 fil., po Richnaud banki. Dajte glás, što je poslao i na koj. Od banke dobleno svedočanstvo mi pošlite do rok. Pismo naj bo poročeno. — (Vrednik.)

Blagoslávanje šole. Dnes, aug. 8-ga se je vršilo blagoslávanje nove katoličanske šole v Velkaj Polani.

Nesreča pri mlatidbi. Bédek Ferenc je v Vučagomili po nesreči v mlatilnik stopo, kda je té delao, šteri njemi je edno nogo celo vküpzdružgao.

Kda bo nabor v Zala županiji za 43—50 let stare? Od augusta 23-ja do septembra 7-ja, kak smo zvedili.

Najnovešč.

Polovica Ivangoroda je v naših rohaj. Vogrski šeregi so na tom kráji Vistule ležéče trdnjave Ivangoroda posvojile.

Varšavske trdnjave pa bavarci obstrelavajo.

Pošta.

Šükla Marka žena. Lipovci. Tvoj mož, ki je v Gančanih rojen l. 1881-ja i je slúžo v 48-om pešpolki, 9-oj stotniji, je aprila 22-ja junaško smrt pretrpo pri Telepoci i tam je tudi zakopani. **Gjergjék Maria.** Motovilci.

Kološa Feranca žena. Bodonci. Od vaših dozdaj še ne prišo glás da bi njim kaj bilo.

Porédos Števana žena Bodonci. Mož je premino. Té glas je ne prišo, da bi bio mrtev. Brščaš je vloven. **Céh Janoš.** Nedelica. Od vašega sina, Céh Jožefa, ki je slúžo v 48-om pešpolki, 10-oj stotniji, je té glás prišo, dá je aprila 23-ja mro v zdravstvenom zavodi 41-ja pešpolka i je v Vendégi-i zakopan. **Horvat St. Prem.** Stcelton. Peneze za kalendare sem dobo od žené. Vse je obilno plačeno. Lepa hvala. Srčen pozdrav vsem ljubim naročnikom.

Vi potrebujete bolšo vüro!

Ne dajte se od nazluk „nisikh“ cen bazarnih vür zapelati, štere se hitro pokvarijo, pa nejdejo nigdar dobro nego kúpite samo pravo švicarsko vüro v krščanskoj svetovnoj razpošilnici vür H. Suttner v Ljubljani st. 945. S tem si prihranite vuogo nevrivanja pa stroškov za popravke.

Številke

značijo prikajne naslikane predmete.

Slike

so jako zmenšane. Vsí predmeti se zapošilajo v navadnoj, znanou velikosti, pa izdelava oblik razvesili vsakoga naročnika.

Niklasta anker roskop vüra	Koron
št. 410	4.10
Jako tenka kavalirska vüra	
št. 518	7.50
Prava srebrna remontoir vüra	
z dvema pokrivaloma, s 6 rubini št. 748	13.50
Oksidirana kovinska anker	
vüra št. 547	12.50
Radium žepna býdilka, s 15 rubini, niklasta ali ocelna, vnoči se sveti št. 79	21.80
Srebrna anker remontoir, z dvema pokrivaloma, s 15 rubini št. 756	21.50
Niklasta tula remontoir z dvojim pokrivalom, z rubinom št. 716	10.50
Ženska vüra, ocelna ali niklasta, dober stroj št. 803	7.90
Srebrna ženska vüra št. 804	9.50
Verdižice z nikla od K 1.— do	3.—
Zaročni prstani št. 1056, srebro 90 fil. zlato	7.50
Prstani, pozlačeno srebro št. 1064	2.70
Srebrni prstan s cecvom št. 1070	1.—

Kak mera za prstan je okoli prsta zasuknjena nit.

Velika preberica

vür, verižic, nakita, zlatoga pa srebrnoga blaga v
krščanske svetovne razpošilnice

Lastna znamka
„IKO“ je svetovnoga glasa

H. Suttner samo v

Ljubljani Št. 945.

Glavno zastopstvo tovarne vür „ZENITH“

Ta imenitna tvrdka nema podržnice. Lastna tovarna vür na Švicarskom.
Svetovni izvoz bolših vür.

Ka se ne vidi,
se zameni

Vsaki kúpec ma priliko,
srebrno verižico ali vüro ali

zlatu vüro zobstom
dobiti
Več pove cenik.

krasnom ceniki

